

okolnost, zda st-l sám zavinil takovou právní situaci svého poměru, která jej vylučuje z nároku na úpravu zaopatř. požitků dle zák. č. 288/24, nemá pro posouzení jeho nároku na úpravu tu žádného významu, když zákon sám distinkce takové nečiní a zcela striktně praví, že nároku na úpravu zaopatř. požitků dle zák. č. 288/24 nemají oni býv. voj. gážísté, v jejichž osobách dány jsou skutečnosti, jež u st-le předpokládal žal. úřad a jejichž existenci st-l nepopírá. Pak ovšem jest lhostejno, že st-l podav přihlášku o přijetí do čl. armády k činné službě jako gážista z povolání, nezavinil, že k činné službě povolán nebyl a že mu zaopatř. požitky byly vyměřeny bez ponechání jeho býv. voj. hodnosti.

Hájí-li stížnost názor opačný, jest názor tento mylný a stížnost bezdůvodná.

Č. 6364.

Živnostens ké právo: O nutnosti »opětného« průkazu způsobilosti při opětné opovědi řemeslné živnosti, kterou žadatel dříve již provozoval, jíž se však později vzdal.

(Nález ze dne 4. března 1927 č. 4245).

V ě c: Jindřich N. v L. proti ministerstvu obchodu stran opovědi živnosti portrétní fotografie.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Osp v L. výměrem z 9. prosince 1924 nevzala opověď st-lovu, že bude provozovati živnost portrétní fotografie se stanovištěm v L., na vědomí a zakázala mu další provozování této živnosti, poněvadž nepodal průkaz způsobilosti k nastoupení a samostatnému provozování této živnosti v § 14 živn. řádu předepsaný. Výměr tento byl v pořadu instančním nař. rozhodnutím potvrzen z důvodu právě uvedeného. Námitku st-lovu, že se zřetelem k ustanovení odst. 5. § 14 c) ž. ř. nepotřebuje podávati průkazu způsobilosti, zamítlo žal. min. s odůvodněním, že tento předpis zprošťuje od opětného podání průkazu způsobilosti jen tenkrát, byl-li průkaz již dříve podán.

Nss uznal názor žal. úřadu správným. Dle ustanovení odst. 5 § 14 c) ž. ř. jsou osoby, které znova chtějí provozovati živnost řemeslnou, kterou dříve provozovaly a jíž se pak vzdaly, zproštěny opětného průkazu způsobilosti. O »opětném« průkazu způsobilosti však lze mluvit jen tehdy, když průkaz již dříve byl podán. Že tento výklad jest správný vysvítá ze srovnání ustanovení toho s ustanovením posl. odst. § 14 d) ž. ř., kde zákon majitelky oděvnické živnosti omezené na šití ženských a dětských šatů, které živnost provozovaly před působností novely k živn. řádu z 5. února 1907 č. 26 ř. z. a pak se jí vzdaly, zprošťuje při opětném nastoupení této živnosti dodatečného podání průkazu způsobilosti. Zde zákon — na rozdíl od posl. § 14 c) — nemluví o »opětném«, nýbrž o »dodatečném« průkazu způsobilosti. To znamená, že při této, ale právě jen při této kategorii živnosti — nepožaduje vůbec průkaz způsobilosti od osob, které živnost tu již před zavedením obligatorního průkazu způsobilosti provozovaly. Ustanovení to bylo by zbytečné, kdyby již v § 14 c), odst. 5 ž. ř. byla vyslovena — jak za to má stížnost

— všeobecně zásada, že průkaz způsobilosti nelze v žádném případě požadovati od toho, kdo provozoval živnost na průkaz způsobilosti nevázanou, a jí se vzdal, hodlá-li znovu nastoupiti živnost tu po té, kdy pro ni průkaz způsobilosti byl zaveden.

Stížnost jest na omylu, má-li za to, že ustanovení odst. 5 § 14 c) nemá při výkladu, jaký mu dává žal. úřad, praktického významu; tento význam záleží v tom, že při opětné opovědi živnosti již dříve provozované není třeba prováděti řízení upravené v § 14 f) ani event. nového udělení dispense.

Námitku, že nemá býti od st-lé žádán průkaz způsobilosti se zřetelem na ustanovení § 43 ž. ř., poněvadž šlo o přesídlení, st-l v celém řízení správním nevznesl. Námitku tuto vznáší teprve ve stížnosti na tento soud. St-l má za to, že úřad byl povinen přihlídonuti k faktickému přenášení živnosti s jednoho místa na druhé z povinnosti úřední. V tom st-l se mylí. Při nastoupení živnosti řemeslné musí strana s opovědí předložiti průkaz způsobilosti, aneb udati, po případě prokázati okolností, z nichž dovozuje, že jest zproštěna průkazu způsobilosti.

V daném případě opíral st-l v řízení správním svůj nárok, aby mu byl živn. list vydán bez průkazu způsobilosti, výslovně o ustanovení § 14 c), odst. 5 ž. ř. a nemohl nss proto uznati důvodnou námitku stížnosti, že úřad neposuzoval spornou otázku také s hlediska § 43 ž. ř.

Ježto pak stanovisko žal. úřadu, že st-l povinnosti podati průkaz způsobilosti ve smyslu posl. odst. § 14 c) ž. ř. zproštěn není, když pro ohlášenou živnost nikdy dříve průkaz způsobilosti nepodal, jest ve shodě se zákonem, bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 6365.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení: Námitky podané jednotlivým živn. společenstvem k živn. úřadu I. stolice proti volbám do výboru okresní jednoty živn. společenstev nemají povahu opravných prostředků, nýbrž jenom dovolání se dozorcího zákroku.

(Nález ze dne 4. března 1927 č. 4246).

Věc: František Š. a spol. v T. proti ministerstvu obchodu stran voleb do výboru okr. jednoty živn. společenstev v T.

Výrok: Na ř. rozhodnutí se zrušuje dílem provady řízení, dílem pro nezákonnost.

Důvody: Dne 31. srpna 1924 měly se konati volby výboru okr. jednoty živn. společenstev v T. Ve stanovené lhůtě byly u živn. úřadu podány dvě kandidátní listiny. Volební komise prohlásila za neplatnou kand. listinu, počínající jménem Václav S., protože neměla dostatečný počet podpisů k volbě oprávněných delegátů a prohlásila za zvolené všechny osoby, uvedené na kandidátní listině, začínající jménem František Š. Výměrem z 29. listopadu 1924 odmítla osp v T. námitky podané starostou a jednatelem společenstva řezníků a uzenářů v T., poněvadž s námitkami nebyl předložen výpis z protokolu o schůzi výboru společenstevního nebo hromady společenstevní, obsahující usnesení o